

THÁNH LỄ LÀ CHÌA KHÓA THIÊN ĐÀNG CHO CÁC ĐẲNG LINH HỒN

... Cha Augustin d'Espinosa - Linh Mục dòng Tên - có thói quen đọc kinh, bố thí, ăn chay và hãm mình, với ý chỉ cầu cho các Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục. THIÊN CHÚA Nhân Lành ban phép cho Các Đẳng hiện về, hoặc để tỏ lòng tri ân Cha, hoặc để xin Cha cầu nguyện cho các vị.

Một hôm, Cha d'Espinosa trông thấy một phú hộ Cha từng quen biết. Ông hỏi Cha có nhận ra mình không. Cha đáp:

- Có chứ! Tôi đã giải tội cho ông, ít lâu trước khi ông qua đời mà!

Người quá cố nói:

- Thưa Cha, đúng như thế! Vì vậy, Đấng Cứu Chuộc cho phép con hiện về để khẩn cầu Cha làm dịu bớt phép công thẳng của THIÊN CHÚA. Con không còn làm được gì cho mình, và con hy vọng Cha không nỡ từ chối lời con nài van. Để giải thích rõ hơn điều Cha phải làm, xin Cha vui lòng theo con.

Nói đoạn, ông cầm tay Cha d'Espinosa và lặng lẽ đưa Cha đến một chiếc cầu, cách xa thành phố một chút. Tại đây, ông biến mất rồi trở lại ngay với một cái bị thật bự đầy tiền. Xong, cả hai quay về tu viện. Khi vào hẻm bên trong, người quá cố trao bị tiền cho vị Linh Mục, kèm với một tờ giấy có chữ viết và nói:

- Tờ giấy này ghi rõ tên những người con mắc nợ. Xin Cha làm ơn lấy tiền đây, trả lại cho họ. Trong tờ giấy cũng ghi những việc lành, xin Cha làm, để giảm bớt hình phạt cho Linh Hồn con. Số tiền còn lại, xin Cha sử dụng vào những việc thánh thiện và hữu ích.

Nói xong, người quá cố biến mất. Cha d'Espinosa liền gọi các chủ nợ đến và hoàn tiền cho họ. Số tiền dư, Cha xin dâng Thánh Lễ cho Linh Hồn người phú hộ.

Không đầy 8 ngày sau, người quá cố lại xuất hiện trong lúc Cha đang cầu nguyện. Ông hết lòng cảm ơn Cha, đã mau mắn thi hành cách chính xác tất cả những gì ông yêu cầu. Ông đặc biệt ghi ơn Cha, đã xin lễ cầu cho Linh Hồn ông. Ông nói:

- Thánh Lễ là chìa khóa quý báu nhất đã mở cửa Thiên Đàng cho con!

Ông hứa sẽ đền trả bội hậu khi ông được vào Nước Trời.

... Câu chuyện thứ hai minh chứng thật đúng lời Đức Chúa GIÊSU KITÔ phán trong Tin Mừng theo thánh Matthêô:

- Con Người sẽ ngự đến trong vinh quang của CHA Người, cùng với các Thiên Thần của Người. Bây giờ, Người sẽ thưởng phạt ai nấy cân xứng với việc họ làm (16,27).

Thánh Corprée là Giám Mục Ái-nhĩ-lan sống vào thế kỷ thứ 9. Một ngày, sau khi đọc Kinh Chiều, Đức Cha còn nán lại cầu nguyện nơi một thánh đường. Bỗng Đức Cha trông thấy xuất hiện trước mắt, một hình thù tằm tối, ghê tởm và ăn mặc dị kỳ. Người này mang nơi cổ một dây chuyền rực lửa và một mảnh áo khoác, chỉ đủ che kín một cánh tay và đôi vai. Đức Cha liền hỏi cho biết là ai. Người này trả lời:

- Con là Linh Hồn thuộc thế giới bên kia!

Đức Cha hỏi tiếp:

- Sao lại bị biến dạng cách ghê tởm như thế?

Linh Hồn trả lời:

- Các tội con phạm đã đưa con đến hình phạt như thế. Mặc dầu Đức Cha trông thấy hình dáng tồi tệ của con, nhưng xin Đức Cha hãy biết cho rằng, con là Malachie, lúc trước là vua nước Ái-nhĩ-lan. Đáng lý con đã làm được không biết bao nhiêu việc thiện trong cương vị nhà vua, nhưng con lại không làm gì cả!

Đức Cha ngạc nhiên nói:

- Tôi tưởng khi còn sống, vua đã đền bù xong các tội vua đã phạm rồi chứ!

Nhà vua buồn bã trả lời:

- Rất tiếc là con bất tuân lời Cha Giải Tội. Con lèo lái ngài chịu theo các ước muốn ngông cuồng của con. Rồi con còn tặng ngài chiếc nhẫn vàng để bịt miệng ngài. Vì lý do đó, giờ đây, con phải mang một vòng xích rực lửa nơi cổ. Vòng xích thiêu đốt con thật khủng khiếp và cầm giữ con như một tù nhân. Về phần Cha Giải Tội yếu nhược, ngài cũng bị trừng phạt. Ngài phải mang vòng xích nặng nề hơn và nóng bỏng hơn con!

Đức Cha Corphée nhận ra phép công thẳng của THIÊN CHÚA. Ngài muốn biết lý do chiếc áo choàng bẩn thỉu và rách nát. Vua Malachie giải thích:

- Một hôm, có người hành khất, gần như trần truồng, đến xin con bố thí. Con bảo ông ta đến gặp hoàng hậu. Và Hoàng hậu nhẫn tâm, đã cho ông ta cái bao, mà con đang khoác đây, để đền bù một hành động bác ái giả trá!

Đức Cha lại hỏi:

- Tại sao vua hiện về với tôi? Vua muốn tôi làm gì cho vua?

Vua đáp:

- Con bị ma quỷ hành hạ. Chúng làm con phải khổ bằng trăm phương nghìn cách. Khi buổi hát Kinh Chiều bắt đầu, chúng không chịu được, nên tẩu thoát. Chúng bỏ rơi con trong giây lát nơi thánh đường này. Và THIÊN CHÚA Nhân Lành cho phép con hiện ra với ngài, để xin ngài cầu nguyện cho con.

Rồi người quá cố bỗng hét lớn:

- Thôi rồi! Ma quỷ trở lại. Nhưng trước khi rút lui, con muốn chỉ cho ngài nơi con chôn dấu 100 thoi vàng và 1000 thoi bạc. Ngài hãy sử dụng như ý ngài muốn.

Đức Cha khẳng khái trả lời:

- Không! Không! Tôi không màng đến vàng bạc châu báu, nhưng chỉ mong hạnh phúc trên Trời. Tuy nhiên, điều này không ngăn cản tôi làm tất cả những gì phải làm, để giải thoát Linh Hồn vua ra khỏi nơi Luyện Hình.

Trước khi biến đi, nhà vua còn nói to như hét lên:

- Vô phúc! Thật vô phúc cho kẻ nào không làm điều lành, khi thời gian cho phép, lúc còn sống nơi dương thế!

Đức Cha Corprée tức tốc triệu tập các Linh Mục nhà thờ chính tòa và thuật lại cho các vị nghe câu chuyện. Đức Cha cũng hỏi ý, xem phải làm gì để cứu giúp nhà vua và Cha Tuyên Úy hoàng gia. Mọi người đi đến quyết định:

- Chính Đức Cha có nhiệm vụ cầu cho nhà vua, còn các Linh Mục thì cầu cho Cha Tuyên Úy. Tất cả cùng sốt sắng dâng Thánh Lễ, ăn chay và cầu nguyện cho Linh Hồn hai vị quá cố sớm được lên Thiên Đàng.

6 tháng trôi qua. Nhà vua lại hiện về và tỏ cho Đức Cha thấy: vua đã được giảm bớt một nửa hình khổ Luyện Ngục. Các Linh Mục lại tiếp tục dâng Thánh Lễ, hãm mình và cầu nguyện cho hai vị. Sau cùng, vua Malachie hiện về lần thứ ba với Đức Cha Corprée. Đáng diệu nhà vua thật hân hoan và sáng láng. Vua cho biết đã được lên Thiên Đàng và sẽ mãi mãi ghi ơn Đức Cha. Phần Cha Tuyên Úy, ngài sẽ vào Thiên Đàng ngày hôm sau, nhờ các Thánh Lễ và hy sinh của các Linh Mục nhà thờ chính tòa ..

... "Lạy THIÊN CHÚA, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xóa tội con đã phạm. Xin rửa con sạch hết lỗi lầm, tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy. Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm. Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài. Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án, liêm chính khi xét xử. Ngài thấy cho: lúc chào đời con đã vương lầm lỗi, đã mang tội khi mẹ mới hoài thai. Nhưng Ngài yêu thích tâm hồn chân thật, dạy con thấu triệt lẽ khôn ngoan. Xin dùng cành hương thảo rảy nước thanh tẩy con, con sẽ được tinh tuyền; xin rửa con cho sạch, con sẽ trắng hơn tuyết" (Thánh Vịnh 51 (50) 3-9).

(Jean-Marie Girardin, "Le Mois des Âmes du Purgatoire", Éditions du Parvis, 1999, trang 10-32)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt